

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רנ"ז ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עלמא כד אתברי.

תרגום לעברית

מכאן התחיל אברהם שהוא ימין, שנקרא אהבה (רבה, כמו שאמרנו. והוא נטל ההיכל שגקרא אהב"ה). אז, (יחזקאל טז) שדים נכנו, והתמלאו מכל טוב, לספק ולהזין הכל מכאן. וכשאלה השדים נכנו והתמלאו מתוך אהבה עליונה, אז נקרא היכל זה אל שד"י כפי שאמרנו. ובזה קבל כל העולם ספוק כשנברא.

טקסט הזוהר

דהא כד אתברי עלמא, לא יכיל למיקם בקיומא, ולא הוה קאים, עד דאתגלי היכלא דא דנטיל אברהם, וכד אתגלי אברהם בהאי היכלא, (נ"א כדי לעלמא דיהא ספוקא וכו') כדן אמר לעלמא די, הא ספוקא לאתזנא מניה עלמא ולא תקיימא. ובגין כה, אל שדי אקרי, א"ל שד"י לכלא פיה. (נ"א ולא תזנה מניה תא חזי היכלא דא זמין וכו').

שְׁהָרִי כְּשֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, לֹא יָכַל לַעֲמֹד בְּקִיּוֹם, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עַד שֶׁהִתְגַּלָּה הַהִיכָל הַזֶּה שֶׁנִּטַּל אֲבָרָהֶם. וְכִשְׁנִתְגַּלָּה אֲבָרָהֶם בַּהִיכָל הַזֶּה (כַּדִּי שֶׁלְעוֹלָם יִהְיֶה סְפּוּק) אָז אָמַר לְעוֹלָם דִּי, הָרִי סְפּוּק לְהִזִּין מִמֶּנּוּ הָעוֹלָם וְלִהְתְּקִיָּם. וּמִשּׁוּם כֶּף נִקְרָא אֶל שְׂדִי, אֶל שְׂדִי לְכָל בּוֹ. (וְלִהְיוֹן מִמֶּנּוּ. בֹּא וּרְאֵה, הִיכָל זֶה עֵתִיד וכו').

טקסט הזוהר

וְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְיָא לִיָּה, (נ"א בִּיה) וּלְאַתְקִנָּא לִיָּה לְזִמְנָא דְאַתִּי דְכְּתִיב (ישעיה סו) לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשְׁדַּ תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְוָצוּ וְהִתְעַנְגְתֶּם מִזִּי כְּבוֹדָהּ. שְׁד תִּנְחַמְיָה וְזִי כְּבוֹדָהּ, כִּלָּא אִיהוּ בְּהָאִי הִיכְלָא. וְכִדִּין בְּהָהוּא זִמְנָא כְּתִיב, (בראשית כא) מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַנִּינְקָה בָּנִים שָׂרָה, דְּהָא יִנְיָקָא תִלְיָא בִּיה בְּאַבְרָהָם.

תרגום לעברית

וְעֵתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַלְא אוֹתוֹ (בו) וּלְהִתְקִינּוּ לְעֵתִיד לְבָא, שְׁכָתוּב (ישעיה סו) לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשְׁדַּ תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְוָצוּ וְהִתְעַנְגְתֶּם מִזִּי כְּבוֹדָהּ. שְׁד תִּנְחַמְיָה וְזִי כְּבוֹדָהּ, הַכֹּל הוּא בַּהִיכָל הַזֶּה. וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ זִמְנָא כְּתוּב, (בראשית כא) מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַנִּינְקָה בָּנִים שָׂרָה, שְׁהָרִי הַנִּינְקָה תִּלְוִיָּה בּוֹ בְּאַבְרָהָם.

טקסט הזוהר

יִצְחָק דְּאִיהוּ שְׁמַאלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתֵר דְּמַנִּיָּה מִתְעַרִּין כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא, וְאִיהוּ דְּרוּעָא דְשְׁמַאלָא, שִׁירוּתָא דְכָל דִּינִין, וְכָל דִּינִין מִתְעַרִּי מִתְמָן, הָאִי אִיהוּ נְטִיל וְאַחִיד הֵהוּא הִיכְלָא דְאַקְרִי זְכוּתָא, לְאַתְחַבְרָא דִּינָא בְּדִינָא, וְלִמְהֵרִי כִּלָּא קְשׁוּרָא חֲדָא, בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ דִּינָא דְלַעֲיָלָא, וְרִשְׁיָמִין דְּדִינִין קְיָיִמִין בִּיה.

יִצְחָק, שֶׁהוּא הַשְּׂמַאל שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַמָּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ מְתַעוֹרְרִים כָּל הַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא זְרוֹעַ שְׂמַאל, רֹאשִׁית כָּל הַדִּינִים, וְכָל הַדִּינִים מְתַעוֹרְרִים מִשָּׁם, זֶהוּ שְׁנוּטֵל וְאוֹחֵז בָּאוֹתוֹ הַיָּכֹל שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, לְהַתְחַבֵּר דִּין בְּדִין וּלְהִיּוֹת הַכֹּל קֶשֶׁר אֶחָד, מִשּׁוֹם שֶׁזֶהוּ דִּין שֶׁלֹּמְעֵלָה, וּרְשִׁימוֹת הַדִּין תְּלוּיִים בּוֹ.

טקסט הזוהר

וְהֵכָא אֶתְרָשִׁים שְׂמַא קְדִישָׁא, דְּאֶקְרִי אֱלֹהִים. בְּגִין דְּאִית אֱלֹהִים חַיִּים, דְּאִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא, סְתִים מְכָלָא. וְאִית אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי דִינָא דְלְעִילָא. וְאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי דִינָא דְלְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים נח) אֲךָ יֵשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאֶרֶץ. אֱלֹהִים עֲלָא, רְזָא דְאֱלֹהִים חַיִּים, כָּלִיל לְאֵלִין דְלְתַתָּא, וְכָלָא אִיהוּ חַד.

תרגום לעברית

וְכֵאן נִרְשָׁם הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִים. מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה נִסְתָּר מִהַכֹּל. וְיֵשׁ אֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין שֶׁלֹּמְעֵלָה, וְאֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין שֶׁלֹּמְטָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב, (תהלים נח) אֲךָ יֵשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאֶרֶץ. אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, סוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים, כּוֹלֵל אֶת אֵלָה שֶׁלֹּמְטָה, וְהַכֹּל הוּא אֶחָד.

טקסט הזוהר

בְּהַאי הַיָּכֹלָא, אֶתְעַר יִצְחָק, וְכָלְהוּ שְׁבָעִין וְתַרְיֵין נְהוֹרִין דְכְלִילֵין בֵּיהּ, דְּמִנֵּיהּ אֶתְגְּזְרוּ כָּל דִּינִין (ס"א דַּעֲלָמָא דְלְתַתָּא) דְלְתַתָּא דְעֲלָמָא, דְכְתִיב, (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פְּתִגְמָא. וְאַמַּאי אֶקְרוּן עִירִין. אֵלָא בְּגִין דְכָלְהוּ קְיָיְמִין בְּהַאי עִיר. (תהלים מח) עִיר יִי' צְבָאוֹת. עִיר אֱלֹהֵינוּ. כָּל אֵינוֹן הַיָּכֹלִין לְעִילָא, כָּל חַד וְחַד אֶקְרִי עִיר, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (דניאל ד) עִיר וְקָדִישׁ. וְאֵלִין אֵינוֹן עִירִין, דְּקִיָּיְמִין לְגוֹ בְּגוֹ דְהַיָּכֹלָא, דְּקִיָּיְמִין בְּעִיר, בְּגִין כִּי אֶקְרוּן עִירִי'ן.

בהיכל הזה מתעורר יצחק, וכל שבועים ושנים האורות שפוללים בו שמהם נגזרים כל הדינים (של העולם שלמטה) של מטה של העולם, שפיתוב (דניאל ד) בגזרת מלאכים הדבר. ולמה נקראו עירין? אלא משום שכלם עומדים בעיר הזה, (תהלים מח) עיר ה' צבאות. עיר אלהינו. כל אותם ההיכלות למעלה, כל אחד ואחד נקרא עיר, כמו שנאמר (דניאלד) מלאך וקדוש. ואלו הם עירין שעומדים לפני ולפנים של ההיכל, שעומדים בעיר. משום כך נקראים עירי'ן.

טקסט הזהר

האי היכלא, אתכליל ביצחק, וכלא איהו בהיכלא דאברהם, בגין דימינא אכליל לשמאלא. ותא חזי, כל חד וחד כליל לחבריה. והא אוקימנא, דבגין דא אברהם עקד ליצחק, בגין לאכללא ביה דינא, (נ'א בימינא) ולאשתכחא שמאלא כליל בימינא (ס'א ולאשתכחא ימינא על שמאלא ולאשליטא וכו') ולאשליטא ימינא על שמאלא.

תרגום לעברית

ההיכל הזה נכלל ביצחק, והכל הוא בהיכל של אברהם, משום שהימין מכליל את השמאל. ובא ראה, כל אחד ואחד כולל את חברו, והרי בארנו שבגלל זה אברהם עקד את יצחק, כדי להכליל בו דין (בימין) ולהמצא שמאל כלול בימין, (ולהמצאהימין על השמאל ולהשליט וכו') ולהשליט את הימין על השמאל.

טקסט הזהר

ועל דא קודשא בריה הוא פקיד ליה לאברהם, לקרבא בריה לדינא, ולא תקפא עלוי, ולא פקיד ליצחק, אלא לאברהם. ועל דא אשתכח, דא בדינא, ודא בחסד, וכלא חד, ואתכליל דא בדא. והכי, אתכלילו היכלין תתאין בעלאין.

ועל כך הקדוש ברוך הוא צוה את אברהם להקריב את בנו לדין ולהתחזק עליו, ולא צוה את יצחק אלא את אברהם, ועל כן נמצא זה בדין וזה בחסד, והכל אחד, ונכללו זה בזה, וכך נכללו ההיכלות התחתונים בעליונים.

טקסט הזוהר

כד נטיל יצחק היכלא דא, כדין כלא איהו לטב. דינא בזכותא. ועל דא, בעי בר נש דדאין דינא, למידן דינא בזכותא. בגין דאיהו רזא עלאה, שלימו דדינא. בגין דלית שלימו דדינא, אלא בזכותא, דא בלא דא לאו איהו שלימו. דינא בזכותא, דא איהו שלימו דמהימנותא, כגוונא דלעילא.

תרגום לעברית

כשנטל יצחק את ההיכל הזה, אזי הכל הוא לטוב. דין בזכות. ועל כך צריך אדם שדין לידן דין בזכות, משום שהוא סוד עליון שלמות הדין. משום שאין שלמות של דין אלא בזכות, זה בלי זה אינו שלמות. דין בזכות זוהי שלמות האמונה כמו שלמעלה.

טקסט הזוהר

ביומא דראש השנה, כד דינא אתער בעלמא, בעאן ישראל לתתא, לאתערא רחמי מגו שופר, כגוונא דרזא עלאה. והא אוקימנא. ובעינא לחברא דינא לקבל זכותא, בגין דכד קיימא דינא בזכותא, כלא איהו בחבורא חדא. ועילא ותתא בשלימו. וכדין, (איוב ה) ועולתה קפצה פיה, דלית לה רשו לאסטאה ולקטרגא בעלמא. וכדין כלא ביחודא חדא כדקא יאות. ודינא בלא זכו לאו איהו דינא.

תרגום לעברית

ביום של ראש השנה, כשדין מתעורר בעולם, צריכים ישראל למטה לעורר רחמים מתוך שופר כמו הסוד העליון, והרי בארנו. וצריכים לחבר דין כנגד זכות, משום שפשעוים דין בזכות, הכל הוא בחבור אחד, ומעלה ומטה בשלמות, ואז - (איוב א)

ועולתה קפצה פיה, שאין לה רשות להסטין ולקטרג בעולם. ואז הכל ביחוד אחד כראוי, ודין בלי זכות אינו דין.

טקסט הזהר

ודא איהו דישראל, דאית לון דינא בזכותא. אבל שאר עמין, לא אית לון דינא בזכותא, ועל דא אסיר לון, לסדרא דיגין דילן בערפאי דעמין עובדי עבודה זרה, דהא לית לון חולקא בסטר מהימנותא דילן. דכתיב, (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום. ומסטר דישראל כל מאן דדאין דינא, ולא אכליל ביה זכות, דא איהו חטי, דקא גרע רזא דמהימנותא, ואסטי גרמיה לההוא סטרא, דאית ביה דינא בלא זכות.

תרגום לעברית

וזהו שישראל, שיש להם דין בזכות. אבל לשאר העמים אין להם דין בזכות, ועל כן אסור לנו לסדר דינים שלנו בערפאות של עמים עובדי עבודה זרה, שהרי אין להם חלק בצד האמונה שלנו, שכתוב (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום. ומצד של ישראל, כל מי שדן דין ולא הכליל בו זכות - זהו חוטא, שגורע סוד האמונה, ומסטה עצמו לאותו צד שאין בו דין בלי זכות.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ז ע"ב) ♦

טקסט הזהר

ותא חזי, כד קיימי סנהדרין לתתא, למידן דיני נפשות, אצטריכו למפתח בזכותא. בגין לאכללא זכותא בדינא. ותו, דהא אקרון מבי (רנ"א ע"א) זכותא. ועל דא, אשתדלותא דילהון, למפתח בזכותא, ושראן בזכותא מזעירא, ולכתר אשתלים דינא מעלאה. למיהוי זכותא כליל בדינא. דא לעילא, ודא לתתא. דינא בזכותא, שלימו דדינא. דא בלא דא, לאו איהו שלימו. ובגין כה, יצחק

ובא ראה, כשעמדו סנהדרין למטה לדון דיני נפשות, הצטרכו לפתח בזכות כדי להכליל זכות בדין. ועוד, שהרי נקראו מבית הזכות. ועל פן השתדלותם לפתח בזכות, ומתחילים בזכות מן הקטן, ואחר כך נשלם הדין מן העליון, להיות זכות כלולה בדין. זה למעלה וזה למטה. דין בזכות - שלמות הדין. זה ללא זה אינו שלמות. ומשום זה יצחק ורבקה הם כאחד, זה דין וזו זכות, להיות שלמות כאחד. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה שלמה ללכת בדרך אמת, כמו שלמעלה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.